

उपाध्याय श्रीउदयविजय-रचित पट्टावली विसुद्धी

संपादक - प्रद्युम्नसूरि

पट्टावलीविशुद्धि ए नानो प्रकरण ग्रन्थ छे. 'विशुद्धि' पद अंते आवे तेवा ग्रन्थो रचवानी पण एक परंपरा मळे छे. आ पहेलां वि.सं. १४६६मां सहस्रावधानी आचार्य श्री मुनिसुन्दरसूरिजी महायजे गुर्वावलि नामनो एक ग्रन्थ रच्यो तेमना समकालीनो ए तेमां खामीओ जोई. ए त्रुटिओनी चर्चा थवा लागी एटले आ-श्रीमुनिसुन्दरसूरिजी परिवारना कोई विद्वान शिष्ये ए बधी चर्चानो रदियो आपवा संस्कृतमां गुर्वावलिविशुद्धि: नामनो ग्रन्थ रच्यो जे हमणां मल्यो छे.

ए ज परंपराने अनुसरीने आचार्य श्री सिंहसूरिजीनी परंपराना उपाध्याय श्रीउदयविजयजीए प्राकृतभाषामां १०८ + ४ = ११२ पद्यबद्ध आ ग्रंथनी रचना करी छे. रचना प्रासादिक अने प्रवाही छे. रज्जुआत तर्कबद्ध अने संगत छे. ग्रन्थ रचवा पाछळनी पृष्ठभूमिनो संदर्भ बराबर समजायो नथी. आनी सामे कयो पूर्वपक्ष छे ते पक्षनी शी मान्यता छे ? ते जाणी शकाय तेवा साधनो मळ्या नथी पण आ ११३ गाथामांथी पसार थतां एटलुं जाणी शकाय छे के ते समयमां तपागच्छमां जगद्गुरु श्री हीरसूरीश्वरजीना पट्टे विजयसेनसूरिजी आव्या तेमनी पाटे विजयदेवसूरिजी आव्या अने विजयदेवसूरिनी पाटे विजयसिंहसूरिजीने पोते पोतानी हयातीमां स्थाप्या.

आ जे घटना बनी के "पोते सक्रिय हता छतां पट्टधर तरीके आ सिंहसूरिजीने स्थाप्या" तो शुं आम स्थापी शकाय खर ? एटले आ घटनाने मुद्दे बनावी जे केटलाक प्रश्नो ए वखते चर्चाता हशे ते बधाना उत्तरो आपवानो अहो उपक्रम छे.

उपाध्याय श्री उदयविजयजीना परिचय माटे पण विशेष कांई जाणी शकायुं नथी. तेमनो सत्ता समय, गुरुपरंपरा, अन्य ग्रन्थ रचना वगैरे माटे हाल कांई मळ्युं नथी. आनी एकमात्र पोथी मळी छे. आवा ग्रन्थनी झाझी नकलो मळती नथी - विद्वानो स्वयं आ वांचीने तेना हार्दने समजे..

॥ पट्टावली विसुद्धि ॥

पणमिअ पासजिणिंदं संखेसरपुरपइट्टिअं धीरं ।
 पट्टावलीविसुद्धिं, सम्मं सुअण्णाण दंसेमि ॥१॥
 पट्टधरो पइ गच्छं एगोणेगेव जेसि गणणुण्णु[०ण्णा] ।
 गुरुणेव कया विहिणा, णउणं सा वीससावि भवे ॥२॥
 गणणुण्णाइ कयाए, पट्टो दिण्णो हविज्ज णियमेणं ।
 आयरिआ हीणंता पट्टधरत्तं णउ सयंभु ॥३॥
 भट्टारगो णिमित्तं, पट्टधरत्तस्स तं च तक्कज्जं ।
 एवं च कज्जकारणभावो उभयट्टिओ णियमा ॥४॥
 संतंमि कारणंमी कज्जुप्पत्तीइ सो हवइ सिद्धो ।
 तेण निमित्ताभावे, कज्जं होइति दुव्वयणं ॥५॥
 जह जण्णजणगभावो पितिपुत्ताणं धुवं सपियरंमि ।
 संतंमिव नासंते पुत्तुप्पत्तीई संभवइ ॥६॥
 होऊण पुणो तंमिअ, ठिअंभि भावंमि तेसिमण्णयरो ।
 पितिपुत्तमाइयाणं संतो संतो वि वा हुज्जा ॥७॥
 णउणं सो संबंधो उभयट्टिओ सव्वलोअसुपसिद्धो ।
 केणवि पडिसेहेउं सक्को सक्कोवमेणावि ॥८॥
 इयरं विणण्णहासो संबंधेणं हवंत वत्तव्वा ।
 संबंधो वट्टिअओ कर्हंचि अणवट्टिआ अण्णे ॥९॥
 एवं कज्जं कारणनिययं ण हु कारणं विणा होइ ।
 उप्पाविरुण कज्जं विरमइ पुण कारणं सव्वं ॥१०॥
 ततो अकज्जजायं कारणजायं निमित्तमाईयं ।
 अण्णुण्णं निरविक्खं हवेइ णियमेण कयकिच्चं ॥११॥
 कज्जं व कारणं वा अत्रल्लु तेण कारणाईयं ।
 सभावाभावानं, कयावि न मुहं पलोएइ ॥१२॥

जइ पुण किंचि वि कज्जं, परिणामिअकारणा पिदब्भूयं ।
तो तस्सय सब्भावं वंछइ णउणं असब्भावं ॥१३॥

जं कारणेण दिण्णं णियकज्जतं तु कज्जमित्तंमि ।
तं तंमिहु कज्जतं ववइस्सइ णागयद्धाए ॥१४॥

एवं पुत्तपपुत्ताइयं व बुहवायगाइयं सव्वं ।
उप्पत्ती समणंतरमवि भण्णइ सव्वकालंमि ॥१५॥

एएणं पित्तिपमुहे संतंमि असंत पुत्तमाइयं ।
न लहइ तप्पुत्तत्ता इय ववएसंति णिविखत्तं ॥१६॥

अण्णह पिया वि तस्सुअ, पियत्तणेणं ण होइ वत्तव्वो ।
पित्तिविस्सेव नवच्चो पुत्तो तप्पुत्तभावेणं ॥१७॥

तेणं भणंति केई गुरुंमि संतंमि तस्स पट्टधरे ।
जो सुस्सुहपत्तो सो न पट्टधारि त्ति तं मिच्छा ॥१८॥

अहिसित्तो जह गया पिउणो नियमेण होइ पट्टधरे ।
तहणुण्णायगणो विअ, सूरी सगुरुस्स पट्टंमि ॥१९॥

जेणं दिण्णो पट्टो नादिण्णो होइ दिक्खमाइव्व ।
जुग्गाणं, दायव्वत्तणेण दिण्णत्तणं सिद्धं ॥२०॥

अह दिक्खमाइ गुरुणा सक्खं च्चिअ दिज्जए जहा जुग्गं ।
पट्टधरत्तं गुरुणो परुक्खभावे सयं होइ ॥२१॥

तं मिच्छा, एवं च्चिअ कयावि णहु होइ तं समुप्पण्णं ।
भावारणं नाभावो कारणमिय जेण लोगठिई ॥२२॥

नाकारणं च्च कज्जं णो पुण विवरीअकारणं ण सयं ।
एवं खु मुणिज्जंतं, सत्तमदव्वाठ तं होइ ॥२३॥^१

अह तं विहलं भण्णिइ णुण्णाजणियं पि गुरुजणे संते ।
ता दंडस्स विणासे घडस्स कज्जत्तणं सहलं ॥२४॥

अण्णं च नाणमाइय, गुणेहिं पव्वज्जमाइयं व इमं ।
संतेहिं होइ संतं तेहिमसंतेहिं तमसंतं ॥२५॥

ता आउअस्स थोवा थोवत्तेणं किमित्थ संपण्णं ।
अण्णह थोवठिईणं विहलं पव्वज्जमाई वि ॥२६॥

अह जह नाणमाइ गुणा तहेव दीहाउयमाइया वि गुणा ।
एगस्सावि अभावे ता पट्टभरत्तणमज्जुत्तं ॥२७॥

एवं जुत्तं वुत्तं गणहरभावो खओवसमिओ त्ति ।
तं पइ दूसगभूसगभावाभावउ आउस्स ॥२८॥

जेण पुण नाणदंसणचरणगुणा दूसिआ हवंति फुडं ।
दूसिज्जए गणित्तं तेणं मिच्छत्तदारेणं ॥२९॥

जह अग्गीओ वावण्ण दिट्ठिओ अमुणिकुण ठविओ वा ।
केवल नामेण गणी मिच्छदिठी स परिवज्जो ॥३०॥

यतः -

जं जयइ अगीयत्थो जं च अगीयत्थणीसिओ जयइ ।
वट्टावेइ य गच्छं अणंतसंसारिओ होइ ॥३१॥

१. अह गणणुण्णा एगा, बीयं दीहाउयत्तणं जं च ।
तददुगमवि जत्थ भवे पट्टधरो सो हवइ णण्णो ॥१॥
तंमिच्छा जं जुगवं दुभिवि ते हुंति पेय कस्सावि ।
विसरिस्ससमये हि पुणो भावेहि न होइ सामग्गी ॥२॥
मिउ पिंड दंडमाइय भावेहिं जुगमेव मितिर्हहिं ।
होइ जहा सामग्गी कलसुप्पताइ समयंमि ॥३॥

किंच -

दीहाउयस्स न जहा पट्टो नियगेण गोयमाइव्व ।
तहणुण्णायगणस्सवि इमस्स नत्थित्ति कत्थवि णो ॥४॥

ब्रेवीसमी गाथा पछी उमेरवा माटेना विह्व साथे आ चार गाथा स्वतंत्र अङ्कपूर्वक
बीजा पत्रनी बीजी पंटीना मथाले लखी छे. तेथी ते मूळ ग्रंथमां सामेल न करतां
पादनोंशमां मूकी छे.

पेवं कथं वि सत्थे दिट्ठं इट्ठं व गणहरत्तस्स ।
 अप्पाउअत्तणं तुह पकप्पिअं दूसगत्तेणं ॥३२॥
 जं पि अ कथंवि गुरुणो अप्पडिरूवाइ दूसणं भणियं ।
 तं पि न जायमजायं करेइ गणहारिभावं से ॥३३॥
 अण्णह ठवणाणंतर मंगावयवंमि दुट्ठजइ किंचि ।
 दूसणपंतिनिविट्ठं दूसिज्ज गणित्तणं तंतो ॥३४॥
 तम्हा अप्पडिरूवो न य ठविअव्वो ति होइ संसिद्धं ।
 ठविओ पुण गणहारी अप्पडिरूवो वि संभवइ ॥३५॥
 जह कण्णा परिणिज्जइ रूवाइसयइसंजुया सम्मं ।
 केण वि मिसेण पुण सा परिणीया अपडिरूवावि ॥३६॥
 परिणीय अपरिणीआ जह सा कण्णा ण होइ कइया वि ।
 अप्पडिरूवो वि तहा ठविओ णो अठविओ सूरी ॥३७॥
 अणाणा रूवाई णियया णियया हवंति ता दोसा ।
 अप्पाउअत्तणं पुण दोसु वि एएसु णो भणियं ॥३८॥
 आणेइ कहवि जइ ता अप्पडिरूवाइयंमि नत्तत्थ ।
 अणियत्तणेण तं पि हु समाहिअं पुव्वमिह सम्मं ॥३९॥
 वत्थुठिईए पुण तं, भाविज्जंतं न दूसणं कह वि ।
 ता तत्थ समाहाणं सुहाइकइअत्तणपमोसो ॥४०॥
 वंसावुच्छेअट्ठ ठविज्जमाणो वि पुत्तु रज्जंमि ।
 दीहाउच्चिअ हुज्जइ इय नियमो जं न लोएवि ॥४१॥
 अह कहमुसभजिणो, जाणंतो विअ समाउए पुत्ते ।
 सयमवि ठवेइ रज्जे पिहु पिहु वंसस्स रक्खट्ठा ॥४२॥
 संतंमि सामिपाए ते रायाणो अ तेसि पुत्तावि ।
 भरहनिवेणं ठविआ, छंदेण निवा पपुत्तावि ॥४३॥

सक्खं चिअ एवं खलु ताए संतंमि हुंति रायाणो ।
जह रमकेसवमुहा पुत्ता वसुदेवपमुहंमि ॥४४॥

वसुदेवो वि अ राया तहेव राया समुद्धविजओ वि ।
सव्वेवि वा दसाग तेसिं केसिंचि पुत्तावि ॥४५॥

एवं जादववंसे जुगवं बहवो वि पुत्तपित्तपमुहा ।
पइ सत्थं रायाणो भणिआ उअभस्स वंसे अ ॥४६॥

दहिवाहण-करकंडूपमुहा जयविजयधम्मभाईआ ।
पित्तपुत्ता समकालं रायाणो जायअभिसेआ ॥४७॥

किं बहु भणिणं वा जइ सामंता वि हुंति रायाणो ।
ता ठविअ सपुत्ताणं निवत्तणे को णु संदेहो ॥४८॥

इणमेवं विअ जुज्जइ अण्णह इह चक्कवट्टिमाईणं ।
संते जणगप्पमुहे न चक्किपयमाइयं होइ ॥४९॥

एएणमिमं सिद्धं बहुपुत्तो जो हवेइ महराया ।
सो छंदेण ठवेई पिहु पिहु रज्जंमि नियपुत्ते ॥५०॥

णियणियदेसविसेसं पत्ता ते तत्थ तत्थ रायाणो ।
रज्जं कुणंति सव्वे पिउणो आणाइ वट्टंता ॥५१॥

जणगो वि तेसिमेवं सेवंताणं करेइ सुपसायं ।
समबुद्धी सव्वेसुवि जइणो गहियं वयं हुज्जा ॥५२॥

तेसिं पुण जइ एगो महब्बलो होइ होउ ता नूणं ।
सो अग्गजोणुजो वा णियमो पुण इत्थ ण हु कोवि ॥५३॥

ठविअत्तणाविसेसा वंसे सव्वेसि तेसिं परिवाडी ।
अव्वुच्छित्तिणिमित्तं हवेइ एगोवि जा वंसे ॥५४॥

समगं ठविआणं पुण गहित्तुकामो हवेइ जइ दिक्खं ।
अहवा सो अप्पाऊ रज्जंमि ठवेइ तो पुत्तं ॥५५॥

अहवा पिआगहाई पहाणपुरिसा व जं जहाजोगं ।
 जाणंति तं ठवंति य दुण्ण वि एगो व पट्टधरो ॥५६॥
 तम्हा हु उसभपहुणो सयसंखा आसि निवइणो पुत्ता ।
 इक्किक्कस्स य ततो, सहस्ससो निवइणो ते वि ॥५७॥
 जा कोडिलख्खसंखा, पिहु पिहु आसीय सुबहु वित्थारं ।
 संते पियरंमि निवा, तहेव लोअंमि र्खुवंसे ॥५८॥
 एवं पिया पियामहमाइय सत्ताइ निवइणो आसि ।
 तेणं चिअ सो वंसो वित्थरिओ सुट्ठ सयसाहं ॥५९॥
 जइ जणगो एगं चिअ ठवेइ अण्णं तु तंमि अवसंते ।
 तं चेव गणइ पट्टे इग तय हीणा व परिवाडी ॥६०॥
 पियरंमि असंते वा पुत्तो पुत्तं ठवेइ रज्जंमि ।
 ण य वा बंधवपुत्तं पहाण्णमुरिसो वणो ठवइ ॥६१॥
 ता उसभसामिवंसे जा वुद्धी वण्णियासु बहुसत्थे ।
 सा ण हु जुज्जइ जुज्जइ जइ ता तेहिं अणीइकया ॥६२॥
 एवं च पुंडरीअप्पमुहाण वि गणहरण वंसंमि ।
 विणयं सयसाहं तित्थं वित्थारमावण्णं ॥६३॥
 तह वद्धमाणजिणवरतित्थं वडपायवुल्ल एवं पि ।
 वुट्ठे (?) परमं पत्तं तं जुज्जइ णण्णहा कहवि ॥६४॥
 तत्थ वि इगस्स गुरुणो, बहवे वि भवंति सूरिणो सीसा ।
 केसिंचिअ पुण तेसिं णियणियणामेण गणमाइ ॥६५॥
 जस्स गणो सो णियमा, गणहारी कयगणणुणत्तणेण गणहारी ।
 सो वि ठवेइ नियपए स गुरुंमि विगयमाणं मि ॥६६॥
 ठविऊणं कयकिच्चो सो जइ, जिणकप्पमाइमहिलसइ ।
 अप्पाउओ व होई, तट्ठविओ तह वि तस्स पए ॥६७॥

ण उणं पियामहस्सा जं सो संतो विसिय न दिट्ठोवि ।
पोत्तेण^१ कालगज्जो, अलक्खिऊणो जहा णमिओ ॥६८॥

एएण गुरुअभावे ठवेइ पट्टमि गण्णहा कहवि ।
जं पट्टधरो पट्टे ठवेइ अण्णो व कइया वि ॥६९॥

पट्टधरो पुण गुरुणो परुक्खभावं विणा न होइ त्ति ।
सवणाणरिहं वयणं, सुअणाणं दंसिअं सम्मं ॥७०॥

गुरूसीसपसीसाणं, जुगवं चिअ गणहरत्तणमिणं जं ।
ता सिद्धोपट्टधरो, ठविओ अप्पाउओ वि पए ॥७१॥

णणु गुरुणा ते ठविआ, संतंमि गुरुंमि नियपए सीसा ।
तस्सेव ते हु पट्टे संतस्स य वा असंतस्स ॥७२॥

जइ नो ठविआ हुंता पितामहो ता नियमि पट्टमि ।
जुग्गं कंचिअ सीसं, ठवंतो ण उण सीसपए ॥७३॥

मज्झत्थाण जणाणं उप्पज्जइ कहवि णो इमं वयणं ।
रगद्धोसवसेणं अभिगहबुद्धीण पुण किं तु ॥७४॥

जं सीसपसीसाणं जुगवं चिय गणहरत्तणं भणिअं ।
णो तंमि पसिणमिणमो लहेइ अवकासमवि किंचि ॥७५॥

जम्हा ठवेइ जो जं सो तप्पट्टमि नत्थि नियमोत्ति ।
जस्सुद्धेसेणं जो ठविओ सो तस्स पट्टमि ॥७६॥

एवं च-

इगवंसाण निवाणं पिहु पिहु रज्जंमि ठावणा जह य ।
निययेणण्णेणहवा कीरइ तह होइ इहयं पि ॥७७॥

तम्हा एवं सिद्धं जस्स गणो, आसि सगुरुणा दिण्णो ।
कह सो अण्णस्स गणो दिण्णं णा दिण्ण मिय जम्हा ॥७८॥

ता तस्स चेव पट्टे, जुगो जो होइ सो उ ठवणिज्जो ।
एवं पियामहो जइ सक्खं ता सो ठवेइ तयं ॥७९॥

१. सागरदत्तायरिण ।

जह वाइदेवसूरी पट्टे पउमप्पहो गणाहिवई ।
 तेणं पसन्नचंदो सूरी ठविओ निययपट्टे ॥८०॥
 सो अप्पाऊ सगं पत्तो ता तस्स चेव पट्टमि ।
 जयसेहरसूरिवरो, पउमप्पहसूरिणा ठविओ ॥८१॥
 जइ ता पिआमहो से कत्थ वि अण्णत्थ अहव नो होइ ।
 तो बंधवेण गुरुणो, ठप्पो सो तस्स पट्टमि ॥८२॥
 एवं जइ सो जुग्गो, बंधव सीसो न अप्पणो होइ ।
 एगो दोण्ण वि पट्टे ठप्पो अप्पुजेण ता विहिणा ॥८३॥
 संभूयविजय पट्टे, जह ठविओ भद्दबाहुणा गुरुणा ।
 एगो वि थूलभद्दो, तओ स दुण्णं पि पट्टधरो ॥८४॥
 गुरुबंधू वि विदूरे, जइ कत्थवि होइ अहव णो सूरी ।
 ता समकुलो वि सूरी ठवेइ णियमेण तप्पट्टे ॥८५॥
 देविंदसूरिपट्टे स माणगुत्तेण सूरिणा ठविओ ।
 जह धम्मघोषसूरी, दिण्णो पट्टो ण जं मिच्छ ॥८६॥
 इत्थमभिसेअपत्ता, णियमेणं पट्टधारिणो जाया ।
 बहुआओ साहाओ बहुआइ कुलाइं ता जुत्तं ॥८७॥
 सुबहूणं गच्छणं, एवं जाणाविहावि परिवाडी ।
 सिरिवद्धमाण जिणवर तित्थंमि भविस्सई सुचिरं ॥८८॥
 जह नंदीए भणिआ महगिरिसामिस्स पट्टपरिवाडी ।
 बहुआओ भिण्णाओ, एवं पट्टावलीओ त्ति ॥८९॥
 चउरसीइ गणाहिववराणं तस्संखया गणा तम्हा ।
 गणभेया पुण तेसिं इय जुत्ता भिण्णपरिवाडी ॥९०॥
 इय अप्पाऊ, पुरिसो पट्टरिहो नेत्ति दूरमुक्खित्तं ।
 तं सुट्टु भाविअब्बं, थंगवलिआइ कप्पस्स ॥९१॥

अण्ह जे जे सीसा, गुखे क्खंते हवंति लहुअवया ।
 वुद्धणं पव्वज्जा, णो दायव्वा त्ति सिज्झइ तो ॥१२॥
 अह सीसा वुद्ध अवि, पट्टधरो किंतु लहुवओ चेव ।
 तं पिअ चित्तिअमित्तं वुद्धस्स वि पट्टदाणाउ ॥१३॥
 जह सिरि जंबूसामी पभवाओ चउदवरिसलहुओ वि ।
 पभवं चिअ पट्टधरं कासी जुग्गत्तणं णाउं ॥१४॥
 जंबुस्स असीवरिसा पभवस्साउं हवंति पंचासी ।
 जंबुस्स तहवि पभवो, पट्टधरो आसि केवल्लिणो ॥१५॥
 चउरसी गणवइणो, आसी तेसिं गणावि चउरसी ।
 णियणियसीसे ठविउं, के विअ उसभेण सह सिद्धा ॥१६॥
 एगस्स सुहम्मस्स, जह परिवाडी इमंमि तित्थंमि ।
 अण्णंमि तहेव भवे, इय रगद्धोसजं वयणं ॥१७॥
 तम्हा जह सेट्टीणं जह व निवाणं जहा व अण्णेसिं ।
 पट्टपरंपरणीई, तहेव इहयं पि नायव्वा ॥१८॥
 ण य वत्तव्वं संपइ, रयाणं नत्थि पुव्विआ णीई ।
 तेणेव रयपुत्तो संते पियरंमि नो रया ॥१९॥
 जम्हा न होइ रया सो अहिसित्तोहवा अणहिसित्तो ।
 पढमंमि विरोहो सक्खं, बीए णो किं वि णुववन्नं ॥२०॥
 एएण गुरुपरुक्खे सिज्झइ पट्टोत्ति तंपि दुव्वयणं ।
 ठविअव्वा विण भूओ जुत्तीइ ववद्धित्तं जम्हा ॥२१॥
 अण्णं च वायगाइअपरयं तु पयडं हविज्ज गुरुदिण्णं ।
 पट्टधरत्तं पुण सो जीवंतो णेव दाहित्ति ॥२२॥
 ता वंदणाइ सव्वं किच्चं जं णिम्मिअं तयं कम्मा ।
 एवं पुच्छिज्जंतो पावो भूमिं पलोएइ ॥२३॥

ता वंदणाइ सव्वं गणहरपयवंजगं जगपसिद्धं ।
 सम्पं विभाविरुणं सिद्धते वण्णिअविहीए ॥१०४॥
 गुरुणाणुण्णायगणो पट्टधरत्तेण सूरिवरसीहो ।
 पवयणउदयगिरं(रिं)मी सहस्सकिरणोव्व दिप्पंतो ॥१०५॥
 चंदुव्व सोमलेसो तिहुअण जणहिययलोअणाणंदो ।
 नाणकिरिओक्खेवो संविग्गपसंसिओ सम्पं ॥१०६॥
 सिरिविजयदेवसूरी पट्टे सिरिविजयसीहसूरिव्व ।
 भावेणं थुणिअव्वो धिइसिक्खितीहिं संजुत्तो ॥१०७॥
 पट्टावलीविसुद्धी-सरूवमेयं सुयाणुसारेणं ।
 उदयविजयवरवायग- भणिअं नंदउ दिसउ भद्दं ॥१०८॥

श्रीः । इतिश्री पट्टावली विशुद्धि सुरूपं कल्याणप्रशस्तिमालाविभवतु ॥
 श्रीरस्तु । आरोग्यमस्तु । सौभाग्यमस्तु क्षेमं सुभिक्षं जयविजयौ ऋट्टिवृद्धिश्चास्तु ॥

वीरात् ५८४ वर्षे श्री वज्रस्वामी स्वर्गं गतः । श्री वज्रसेन सू. वीरात्
 ६२० वर्षे स्वर्गभाग् । एवं च सति षड्त्रिंशद्वर्षाणि युगप्रधानत्वं स्यात्पट्टावल्यां
 च वज्रसेनस्य त्रीणि वर्षाणि युगप्रधानत्वमुक्तं तत्कथमिति चेदुच्यते युगप्रधान-
 त्वं हि युगप्रधानत्वयोग्यगुणागमे सत्येव भवति तेन सत्यपि गुरौ तादृशगुणागमे
 भवत्येव । अन्यथा तु स्वर्गं गतेपि गुरौ स्यान्न वेति न कोपि नियमः ॥